

DECIZIA nr. 373/18.05.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC V SA- in insolventa,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii - Serviciul evidenta analitica pe platitori contribuabili mijlocii cu adresa nr., cu privire la contestatia formulata de **SC V SA- in insolventa**, CUI, cu sediul in Bucuresti, sector 4, str., prin administrator judiciar

Obiectul contestatiei, remisa prin posta in data de 20.11.2014 si inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr., il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, comunicata societatii in data de 27.10.2014, prin care s-au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de **x lei**.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC V SA- in insolventa**.

I. Prin adresa inregistrata D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. 84731/24.11.2014, **SC V SA- in insolventa** a formulat contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, prin care s-a stabilit in sarcina acesteia obligatia de plata a sumei de x lei dupa data de 21.05.2013 data deschiderii procedurii insolventei impotriva SC V SA Bucuresti.

Prin incheierea de sedinta din data de 21.05.2013 a Tribunalului Bucuresti Sectia a VII –a Comerciala, pronuntata in dosarul nr.a fost deschisa procedura generala a insolventei impotriva SC V SA, fiind desemnat ca administrator judiciar

La data de 30.10.2014 organul fiscal a comunicat Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, conform careia a fost stabilita in sarcina societatii obligatia de plata a sumei de x lei.

Considera ca actul administrativ fiscal este nelegal, emis fara respectarea dispozitiilor legale incidente in materia insolventei privind contribuabilul aflat in procedura insolventei, fiind astfel nesocotite dispozitiile art. 41 din legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei care prevad ca: *"Nici o dobânda, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii insolventei"*.

In concluzie, **SC V SA- societate in insolventa** solicita aplicarea art. 41 alin. 4 din Legea nr. 85/2006 si anularea totala a deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, organele fiscale au stabilit in sarcina contestatarii obligatii fiscale in suma de x lei cu titlu de accesorii calculate pentru urmatoarele tipuri de obligatii fiscale:

- a lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- c lei – dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA;
- d lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator;
- b lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale retinuta de la asigurati;
- t lei – accesorii aferente contributiei de asigurare pentru accidente munca si boli profesionale datorata de angajator;
- u lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator;
- f lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati;

- i lei – accesorii aferente contributiei angajatorilor la Fonul de garantare pentru plata creantelor salariale;
- o lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator;
- p lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organului de administrare fiscala, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale aveau dreptul să calculeze dobanzile si penalitatile de intarziere aferente obligatiilor fiscale principale datorate de societate pentru perioada anterioara deschiderii procedurii insolventei în condițiile în care acestea nu au fost achitate până la termenul de scadență.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, organele fiscale au stabilit in sarcina **SC V SA- societate in insolventa** accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei, reprezentand:

- a lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- c lei – dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA;
- d lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator;
- b lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale retinuta de la asigurati;
- t lei – accesorii aferente contributiei de asigurare pentru accidente munca si boli profesionale datorata de angajator;
- u lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator;
- f lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati;
- i lei – accesorii aferente contributiei angajatorilor la Fonul de garantare pentru plata creantelor salariale;
- o lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator;
- p lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati.

In referatul cauzei organele fiscale precizeaza faptul ca „accesoriile inscrise in decizia de calcul accesorii nr. a/b au fost calculate pentru obligatiile de plata aferente declaratiilor rectificative inregistrate in datele de 07.04.2014, 09.04.2014, 10.04.2014 si 18.04.2014 obligatii nascute anterior datei intrarii in insolventa, pana la data deschiderii procedurii de insolventa respectiv 21.05.2013.”

Contestatara considera ca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b care priveste accesorii calculate debitelor anterioare deschiderii procedurii de insolventa nu este in conformitate cu dispozitiile art. 41 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

In drept, in ceea ce priveste modalitatea de calcul a accesoriiilor care fac obiectul acestei contestatii, prevederile art. 119, art. 120, art. 120¹ si art. 122¹, din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„Art. 120 - (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se

calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

„Art. 120¹ - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. [...]”.

Față de prevederile legale mai sus invocate se reține că pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat se datorează dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere.

Totodată, potrivit prevederilor art.122¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„În cazul contribuabililor cărora li s-a deschis procedura insolvenței, pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței se datorează dobânzi și penalități de întârziere potrivit legii care reglementează această procedură”.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile art. 41 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, potrivit carora:

”(1) Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii.

(2) Prin excepție de la alin. (1), creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv și/sau în tabelul definitiv consolidat, după caz, la valoarea garanțiilor, evaluată în conformitate cu art. 39 alin. (1) lit. A, dar nu mai mult decât valoarea totală a creanței garantate de acea garanție. La distribuția prețului garanției, creditorul garantat va fi îndreptățit să calculeze accesoriile la creanța garantată până cel mult la data vânzării bunului, cu condiția ca prețul bunului să fie corespunzător mai mare decât valoarea inițial evaluată. În cazul în care prețul va fi inferior valorii evaluate, la distribuție se va ajusta corespunzător raportul dintre partea garantată și cea negarantată a creanței.

(3) În cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți. În cazul în care planul eșuează, prevederile alin. (1) și (2) se aplică corespunzător pentru calculul accesoriilor cuprinse în programul de plăți, la data intrării în faliment.

(4) Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute ulterior datei deschiderii atât a procedurii simplificate, cât și a celei generale, în cazul în care nici un plan de reorganizare nu este confirmat.”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate se reține ca **nu se calculează dobânzi și penalități de întârziere numai pentru perioada de după data deschiderii procedurii insolvenței.**

Din analiza fișei pe platitor, a obligațiilor fiscale declarate și a plăților efectuate la bugetul de stat, anexata la dosarul cauzei se rețin următoarele:

- societatea se afla până la data de 31.12.2013 în administrarea Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, iar începând cu data de 01.01.2014 se afla în administrarea Administrației Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii;

- societatea se afla sub procedura insolvenței începând cu data de 21.05.2013, astfel accesoriile aferente debitelor neachitate trebuiau calculate până la data de 21.05.2013, inclusiv, data intrării în insolvență a debitoarei conform prevederilor legale sus invocate.

- Agentia Nationala de Administrare Fiscala s-a inregistrat la masa credala cu suma de y lei calculata pana la data intrarii in insolventa, urmare neachitarii obligatiilor fiscale principale la termenele prevazute de lege;

- societatea dupa inceperea procedurii insolventei a inregistrat la organul fiscal declaratii rectificative cu suplimentare de obligatii fiscale pentru perioada anterioara intrarii in insolventa;

- organul fiscal a calculat accesorii in suma de x lei pentru neplata obligatiilor fiscale neachitate la bugetul general consolidat, declarate de contribuabila prin declaratiile fiscale rectificative cu suplimentare de obligatii fiscale la bugetul general consolidat inregistrate ulterior intrarii in insolventa (07.04.2014, 09.04.2014, 10.04.2014 si 18.04.2014), dar obligatii de plata aferente perioadei intrarii in insolventa, respectiv aferente lunilor februarie, iunie, iulie, octombrie, decembrie 2012, ianuarie - noiembrie 2013, declaratie inregistrata in 30.10.2013 pentru obligatii de plata scadente in anul 2011.

Tinand cont de faptul ca, societatea se afla in insolventa incepand cu data de 21.05.2013, calculul accesoriilor a fost stopat de la acea data, obligatiile fiscale declarate de catre contribuabila privind obligatii de plata la bugetul general consolidat, pentru lunile februarie, iunie, iulie, octombrie, decembrie 2012, ianuarie - noiembrie 2013, nu reprezinta creante nascute ulterior deschiderii procedurii de insolventa astfel incat accesoriile stabilite prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, au fost corect calculate in conformitate cu reglementarile legale in vigoare, astfel incat societatea are obligatia achitarii acestor debite.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul a accesoriilor sub aspectul cotelor aplicate, numărului de zile pentru care au fost calculate accesoriile și cota de accesorii aplicată, în baza dispozițiilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia contestația poate fi respinsă ca:

”a) neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma totală de **x lei**, reprezentand accesorii aferente obligatiilor fiscale calculate pana la data deschiderii procedurii insolvenței, stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul 119, art. 120, art. 120¹, art. 122¹ si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006:

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC V SA- in insolventa** impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, prin care organele fiscale au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de **x lei** calculate pana la data deschiderii procedurii insolventei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.